

Qui eren els ibers de la Comunitat Valenciana

Coneixem com a ibers un dels pobles autòctons de la península Ibèrica que hi van habitar a la façana oriental.

Va ser així com els van anomenar els antics escriptors grecs per distingir-los dels pobles de l'interior, la cultura i els costums dels quals eren diferents. La cultura ibèrica es va desenvolupar des del s VI a. de C. fins a la romanització d'Hispania. Els pobles ibers de la zona valenciana són els edetans, els contestans i els ilerconvans.

Els ibers vivien organitzats en assentaments que es dedicaven al pasturatge i a l'agricultura.

Les excavacions arqueològiques reflecteixen un caràcter sedentari, organitzat i defensiu. Les seues ciutats estaven construïdes en

llocs estratègics que controlaven les vies de pas, cosa que els donava un avantatge important davant dels enemics. Solien estar circumdades per murs de pedra i tova, sobre els quals es disposaven torres de vigilància i les portes de la ciutat.

Rutes senderistes dels ibers: Edetana, Contestana i Kelin

La Ruta dels Ibers de València és un recorregut per deu dels jaciments ibers més significatius de la província per conèixer la riquesa del patrimoni arqueològic d'època ibèrica. Pretén, a més, fomentar-ne un ús sostenible, turístic fonamentalment, a través d'itineraris i visites lliures i guiades des dels municipis.

Es compon de tres vessants

La ruta Edetana inclou la visita als poblats de:

1. Puntal dels Llops (Olocau)
2. Tos Pelat (Moncada)
3. Tossal de Sant Miquel (Llíria)
4. Castellet de Bernabé (Llíria)
5. La Seña (Villar del Arzobispo)

La ruta Contestana contempla els poblats de:

1. La Bastida de les Alcusses (Moixent)
2. Castellar de Meca (Ayora)

La ruta de Kelin, inclou els jaciments de:

1. Los Villares (Caudete de las Fuentes)
2. El Molón (Camporrobles)

Recorre la Ruta dels Ibers i visita els poblats més importants de la Comunitat Valenciana.

Llegenda

3 rutes per triar

Ruta Edetana

Ruta de Kelin

Ruta Contestana

Localitat

Poblats ibers

Jaciments accessibles

Museus

Museu de la Prehistòria de València

Completa la teua visita al Museu de la Prehistòria de València.

Aquest museu, fundat en 1927 i dedicat a conservar, investigar i difondre la riquesa del patrimoni arqueològic valencià, ha centrat gran part de la seua activitat en la cultura ibèrica a través del Servei d'Investigació Prehistòrica (SIP). Exhibeix a la segona planta els materials corresponents a la cultura ibèrica, entre els quals destaca el famós conjunt de gots pintats amb decoració figurada de Sant Miquel de Lliria o els ploms escrits ibèrics.

Museu Arqueològic d'Alacant (MARQ)

Aquest museu, situat en el magnífic edifici de l'antic Hospital Provincial Sant Joan de Déu, és el guardià perfecte per a la història alacantina. Un passeig per les exposicions permanents et permetrà aprofundir en el coneixement de les antigues civilitzacions. La presentació cronològica i per blocs temàtics, a més de l'ús d'espais interactius el converteixen en una eina d'aprenentatge fonamental.

Consells per al visitant

Tant els jaciments com altres restes iberes constitueixen béns del Patrimoni cultural de tots. Mentres gaudixes de la teua visita, tingues en compte estes indicacions per a poder conservar-ho:

Fes servir els camins i les zones previstes per al pas. Evita seguir drecceres.

Si un jaciment està barrat, demana'n la clau per a accedir-hi.

Respecta les estructures, no les destrüïques ni les alteres. No pugues ni segues als murs.

És il·legal emportar-se materials arqueològics.

Respecta l'entorn, evita embrutar i deixar-hi fem

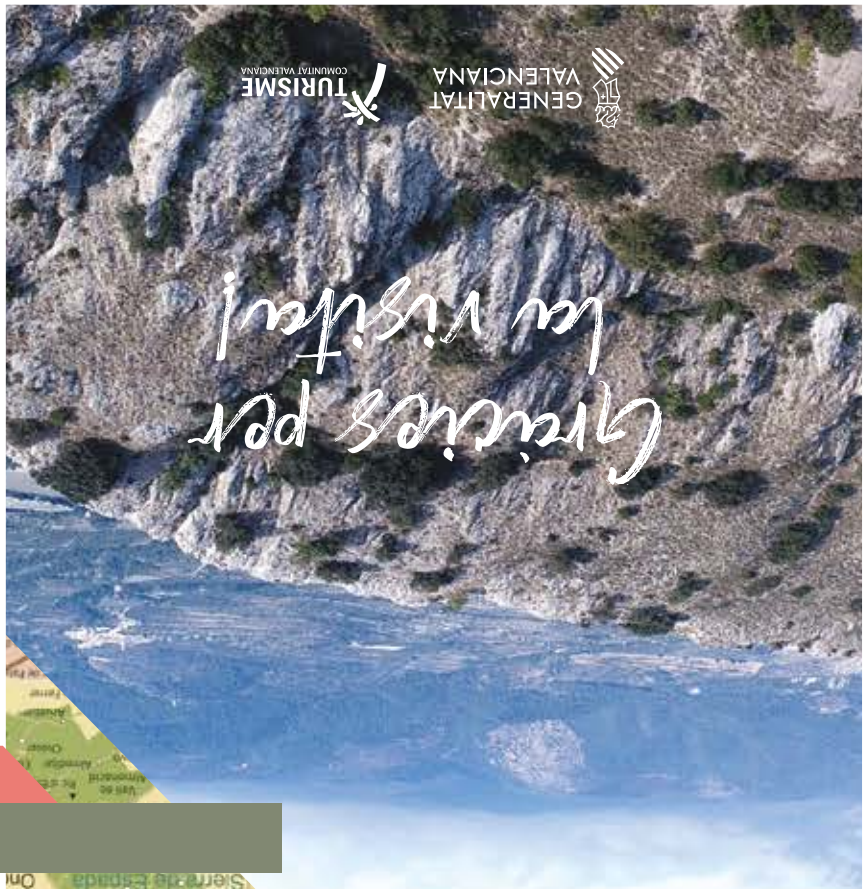
Seguix-nos
i comparteix!

Tot comença en comunitatvalenciana.com

Fes de la teua estada a la Comunitat Valenciana una experiència especial.

mapa RUTA

dels Ibers

Les emprentes dels ibers a la Comunitat Valenciana

COMUNITAT VALENCIANA

ACTITUD MEDITERRÀNIA

Llocs, rutes i jaciments ibers.

Les empremtes d'una cultura ancestral

La Ruta dels Ibers a la Comunitat Valenciana t'ofereix jaciments visitables en espais de gran valor natural i paisatgístic. Passeja pels poblats, les fortificacions i els carrers i descobreix-hi com era el dia a dia dels seus habitants, les seues creences i els seus costums fa 2.500 anys.

/Castelló

PUIG DE LA NAU. BENICARLÓ

Un dels assentaments millor conservats de la Comunitat Valenciana
Va ser construït en el segle V a. de C. i la robustesa de les seues construccions fa que siga un dels més rellevants de la regió. Durant la visita s'hi poden observar les altes parets dels habitatges, les muralles defensives, la porta d'entrada a la població i les torres, que superen els dos metres i mig d'alçada en algunes zones.
A més, no deixes de gaudir d'un descans ben merescut a la costa mediterrània i de la infinitat d'activitats nàutiques que ofereixen les platges de Benicarló. I si visites la zona fora de la temporada d'estiu, al gener la localitat acull les Jornades Gastronòmiques de la Carxofa (producte amb denominació d'origen), en què se'n preparen degustacions populars.

PERENGIL. VINARÓS

Un jaciment envoltat de misteri
Es tracta d'un edifici aïllat a la part alta d'un pujol sobre el pla de Vinaròs que presenta una arquitectura peculiar. Hui dia la seua funcionalitat continua sent un misteri per als investigadors. La hipòtesi més plausible per la seua cronologia i la seua situació és la del seu ús com a torre de vigilància o defensa en l'època de la II Guerra Púnica que va enfrontar cartaginesos i romans.
Vinaròs destaca pel seu paisatge únic i les belles platges que es reparteixen al llarg de 12 quilòmetres. Al nord del municipi trobaràs un entorn natural característic, amb cales protegides per penya-segats suaus i la vegetació típica de la zona, com ara el romer marítim i el margalló.

PUIG DE LA MISERICÒRDIA. VINARÓS

Assentament agrícola per a l'explotació de vinyes
Un assentament ibèric que combina la funció residencial amb la de defensa i que s'erigeix sobre uns vestigis de l'Edat de Ferro. Hui dia s'hi conserven, una mica deteriorats, una muralla que supera en alguns punts els 4 metres d'ample i abundant material de ceràmica, així com utensilis per a l'explotació de vinyes.
A 15 quilòmetres de Vinaròs hi ha el famós poble de Peníscola, amb un centre històric encantador de carrers medievals empinats i estrets. Al capdamunt se situen el famós castell del papa Luna i la seua imponent muralla medieval.

EL TORRELLÓ DEL BOVEROT. ALMASSORA

Ciutat estratègica a La Plana
Està catalogat com a bé d'interès cultural i s'hi han documentat restes de l'Edat del Bronze, datades cap a l'any 1000 a. de C., a les quals s'han anat superposant diverses estructures urbanes de diversos moments de l'ocupació. Hi podràs veure un carrer ibèric amb els habitatges adossats i les muralles de més de 70 metres que protegien el llogaret de les invasions.
Alguns dels objectes que s'han trobat al poblat durant les excavacions estan exposats al Museu Municipal d'Almassora, que té una col·lecció àmplia de fins a 170 peces arqueològiques: màscares ibèriques, l'escarabeu de cornalina o objectes relacionats amb enterraments infantils són part de la col·lecció que completarà la teua visita a aquest jaciment.

EL TORRELLÓ. ONDA

Fortalesa en una xicoteta península del riu Millars
Està situat de manera estratègica sobre una terrassa elevada, formant una espècie de península, delimitada pel barranc del Torrelló i pel riu Millars. Aquest xicotet poblat fortificat, que es remunta a l'Edat del Bronze però que va assolir la seua esplendor amb la cultura ibèrica, té uns contraforts que evidencien el caràcter defensiu d'aquesta construcció.
Si alguna cosa destaca d'Onda és el castell, situat al centre de la població, que domina des de les altures els voltants. Aquesta fortalesa, construïda pels àrabs en el segle X d. de C, és la culminació defensiva de la ciutat emmurallada d'Onda i té unes vistes privilegiades de la localitat que no et pots perdre.

LA LLOMA COMUNA. CASTELLFORT

Poblat ibèric a la comarca d'Els Ports
Està situat a més de 1.300 metres d'altitud i va ser construït durant l'Edat del Ferro i habitat posteriorment pels ibers entre els segles VI i III a. de C. Les edificacions que s'hi poden veure hui dia són les muralles defensives, la torre sud i un graner. A més, a l'espai hi ha panells informatius per als visitants.
Castellfort és un poble preciós assentat entre parets naturals de pedra que gaudeix d'una gran riquesa cultural i històrica. Pots admirar-ne els paisatges a la Finestra del Mirador, el lloc perfecte per a gaudir de les vistes a la Rambla Culumbrs i els seus encants naturals.

SANT JOSEP. VALL D'UIXÓ

Poblat ibèric sobre un riu subterrani
Aquest assentament construït en l'Edat del Bronze va ser llar d'ibers, entre els segles VI i II a. de C. i posteriorment de romans. Inclou un xicotet recinte emmurallat i protegit per torres de planta quadrangular en un enclavament replet d'història declarat bé d'interès cultural. Les vistes de tot el complex des de la passarel·la metàl·lica a la panoràmica del paratge i fins i tot el mar Mediterrani són espectaculars.
El poblat està situat prop de l'ermita de la Sagrada Família i de les coves de Sant Josep i el riu subterrani navegable més llarg d'Europa. Aquestes galeries, declarades patrimoni mundial de la UNESCO en la categoria d'art rupestre, ofereixen als visitants un passeig tranquil amb barca per contemplar les formacions rocoses espectaculars que l'aigua ha anat creant al llarg dels anys.

ROCHINA. SOT DE FERRER

Una defensa privilegiada sobre el riu Palància
Poblat ibèric dels segles III i II a. de C. en què es poden apreciar la muralla que envolta el recinte de manera perimetral, la torre al costat de l'entrada i un habitatge amb una superfície més gran que la de la resta d'espais. S'assenta sobre un turó, amb una bona visibilitat sobre el riu Palància i bon domini sobre l'entorn, cosa que li atorga una posició de defensa privilegiada.
Sot de Ferrer, situat a la vora del riu, està coronat per l'ermita de Pàdua, a la qual s'accedeix a través d'un preciós camí en ziga-zaga, paratge de la font del Riu, amb els seus quatre safarejos o el Pont Vell, que conforma un passeig agradable.

TORRE DEL PROSPINAL. PINA DE MONTALGRAO

Una torre de vigilància robusta
Torre ibèrica construïda entre els segles IV i II a. de C., de planta quadrangular, que podria pertànyer a l'òrbita de l'antiga Arse/Saguntum, en relació amb els esdeveniments bèl·lics de la II Guerra Púnica i la intervenció militar romana posterior. La Torre del Prospinal és una de les quatre estructures similars repartides entorn del poblat ibèric del Castellar de Ragudo.
A més, als voltants de la Torre del Prospinal no et pots perdre la cova de la Cerdafia. Es tracta d'una cavitat impressionant que va ser un santuari en l'època ibera, molt lligada al culte a la naturalesa. En l'actualitat, estalagmites i estalactites formades amb el pas del temps en decoren l'interior.

TORRE DE FOIOS. LLUCENA

Una torre defensiva única a la Comunitat Valenciana
Aquesta torre, ocupada entre els segles VI i V a. de C., va ser un dels primers jaciments arqueològics coneguts de la província de Castelló. Pertanyia a un gran poblat, que incloïa una necròpoli, del qual a penes no es conserven restes. La torre té planta ovalada i està formada per un fort mur extern que en tanca un altre d'intern paral·lel, separat per un metre, per defensar millor la construcció.
La zona de Llucena és perfecta per a gaudir d'una jornada a la naturalesa, amb rutes de senderisme que travessen diversos punts d'interès. Un és el roure del Mas Palenque, un roure de 350 anys d'antiguitat, 17 metres d'alçada i un perímetre del tronc de quasi 4 metres que forma part des de l'any 2020 de la Xarxa d'Arbres Monumentals i Singualars de Castelló.

/València

CASTELLAR DE MECA. AYORA

Més de 2 km de camins tallats en la roca
Aquest poblat dels segles V a II a. de C., situat a més de 1.000 metres sobre el nivell de la mar, destaca pels camins excavats sobre roca condicionats per al pas de carros, les muralles, les cisternes i les cases tallades en la pedra. S'hi han trobat ceràmiques iberes, romanes i islàmiques, ja que va estar habitat fins a l'època medieval.
Si visites la zona a principis d'octubre, no et perdes la celebració, a Ayora, de «El Primer Corte de la Miel», una fira apícola, gastronòmica, turística i cultural que té com a fil conductor la mel, producte per excel·lència de la població.

EL MOLÓN. CAMPORROBLES

Un lloc inexpugnable i localitzat estratègicament
S'erigeix sobre un turó que va estar ocupat entre els segles VII i I a. de C, del qual es conserven diversos llenços de muralla, restes d'una torrassa, la porta principal i un fossat tallat a la roca. El conjunt ofereix al visitant una imatge clara del que seria un oppidum, un poblat fortificat de l'època. Al jaciment hi ha també restes d'època islàmica dels segles VIII al X d. de C., període del qual destaquen les restes d'una mesquita.
El conjunt arqueològic té un centre d'interpretació amb una exposició amb imatges i reconstruccions de les restes més importants del jaciment. Als seus voltants hi ha la zona recreativa d'El Molón, on es pot gaudir d'un picnic i visitar el jardí botànic, que té una gran varietat d'arbres de la zona mediterrània interior.

KELIN. CAUDETE DE LAS FUENTES

Capital ibera de la comarca en terres vinícoles
El jaciment de Los Villares, identificat com l'antiga ciutat de Kelin, és un exemple clar de l'evolució de la cultura ibèrica des dels seus inicis fins a la romanització. Kelin va assolir la seua màxima esplendor al voltant dels segles IV-III a. de C. i va arribar a convertir-se en capital d'un ampli territori ibèric. Anualment, amb motiu de l'aniversari d'aquest jaciment el mes d'octubre, s'organitzen jornades de portes obertes amb visites guiades, recreacions històriques i activitats de gastronomia ibèrica.
Kelin està situada al cor de la zona vinícola de Requena-Utiel, on hi ha la ruta del vi. Acostat a conèixer aquest paratge singular i a recórrer els 10 municipis que el componen, on podràs visitar diversos cellers, degustar els seus caldos i gaudir del bonic paisatge de les vinyes.

CASTELLET DE BERNABÉ. LLÍRIA

Un caseriu fortificat per a l'agricultura i la ramaderia
Aquest caseriu emmurallat, destinat a l'explotació agrària i ramadera, va estar ocupat entre els segles V i III a. de C. i va ser residència d'una família de l'elit edetana que convivia amb les persones que tenia al seu servei. El poblat està excavat íntegrament, cosa que permet visitar diverses estances com ara la residència familiar i departaments on es realitzaven activitats relacionades amb l'explotació agrícola, com ara el magatzematge de cereal o l'elaboració de vi, oli i mel.
El Museu Arqueològic de Lliria acull algunes de les peces que s'han trobat durant les excavacions del Castellet de Bernabé. A més, s'hi exposa un conjunt important de peces arqueològiques que mostren el passat històric de la ciutat.

TOSSAL DE SANT MIQUEL. LLÍRIA

Edeta, capital d'Edetània i residència de l'elit
Aquesta ciutat, identificada amb l'antiga Edeta a partir de les cites d'alguns autors clàssics com Claudio Ptolemeu, va estar habitada entre els segles V i I a. de C. Va ser el lloc de residència d'una elit aristocràtica i guerrera que controlava un ampli territori dedicat a l'explotació ramadera i agrícola. La zona visitable del jaciment permet apreciar-ne el traçat urbanístic, amb carrers disposats al llarg de terrasses escalonades i cases de dos pisos. Edeta és coneguda sobretot per la seua col·lecció de gots decorats i pels textos escrits que acompanyen aquestes decoracions, que es poden visitar al Museu de la Prehistòria de València i constitueixen el arxiu epigràfic ibèric més gran conegut.
Sabies que? Lliria va ser declarada ciutat creativa de la música per la UNESCO en 2019. La ciutat acull tots els anys el Festival de Patrimoni i Música Antiga Early Music of Edeta.

LA BASTIDA DE LES ALCUSSES. MOIXENT

Poblat ibèric entre les vinyes de les Terres dels Aforins
Destaca pel seu sistema defensiu, format per una muralla que assoleix els 4 m d'amplària amb diverses torres adossades i quatre portes d'accés que permetien el pas de carros. Durant les excavacions s'hi han descobert peces molt destacades com el conegut Guerrer de Moixent o xicotetes planxes escrites en ibèric, a més d'armes i adorns. Després del recorregut, d'aproximadament una hora i mitja de durada, es pot visitar una casa ibera equipada amb objectes de l'època.
Pots completar el viatge amb una ruta enoturística per les Terres dels Aforins, una vall preciosa que combina vinyes amb bosc mediterrani i camps de cereals. No et perdes algun dels seus històrics cellers, a les properes poblacions de la Font de la Figuera i Fontanars (en aquesta comarca s'elabora vi des dels temps dels ibers), juntament amb l'exquisida gastronomia local.

EL TÒS PELAT. MONCADA

Pintures murals ibèriques a un pas de València.
Aquesta antiga ciutat ibera va estar habitada des del segle VI fins al IV a. de C., moment en què va ser abandonada pacíficament sense que se'n coneguen les causes. Al llarg de tot l'any s'hi organitzen visites guiades en què es poden veure dues cases i part del sistema defensiu que protegia el poblat, així com dos llenços de muralla visibles.
Durant les excavacions s'hi han trobat objectes que evidencien que l'economia d'aquest poblat va ser principalment agropecuària, tot i que a diferència d'altres llocs també va haver-hi recursos marítims, com ara petxines i vertebres de peixos. Tots els objectes que s'hi han trobat estan al Museu Arqueològic Municipal de Moncada, situat al carrer Major de la localitat.
A tan sols 9 quilòmetres d'El Tòs Pelat hi ha la localitat d'Alboraia, famosa per la seua rica oxata. Pots reservar també temps per a passejar-hi pel barri antic, que té un patrimoni interessant.

PUNTAL DELS LLOPS. OLOCAU

Una fortalesa a la part més alta de la serra Calderona
Aquest fortí per a la defensa i vigilància del territori edetà entre els segles V i II a. de C. va ser la residència d'un membre de l'elit guerrera egüestre d'Edeta. Hi destaca la impressionant muralla, la torre de vigilància i un conjunt d'habitacions obertes a un carrer central que recorre longitudinalment l'assentament. El conjunt es considera un dels millors exemples de taliaia ibèrica.
No et pots perdre les vistes des del jaciment, situat a més de 400 metres sobre el nivell de la mar, que abasten tot el Camp del Túria, l'Horta de València i el litoral i el bosc mediterrani als seus vessants. Des d'allà es poden veure els tres pobles de la Vall: Olocau, Marines Viejo i Gátova. Des de qualsevol d'ells podràs emprendre rutes per la serra Calderona.

LA SEÑA. VILLAR DEL ARZOBISPO

Un xicotet llogaret edetà
Aquest xicotet llogaret emmurallat i ocupat entre els segles VI i II a. de C. es troba als peus dels Serrans, sobre un pla envoltat de cultius mediterranis. El poblat, catalogat com a bé

d'interès cultural, va acollir una comunitat de llauradors que es dedicava a l'explotació agrícola i ramadera de les terres del seu entorn.
A 12 quilòmetres de La Senja hi ha el paratge natural municipal de Los Calderones, format per les Hoces del Túria, que quan s'introdueix en el preciós poble de Chulilla crea una profunda gola amb parets verticals de més de 80 metres d'altura. Aquest espectacular canó sobre el riu es pot recórrer amb "la ruta dels ponts" que discorre al llarg de 5 quilòmetres.

LA CELADILLA. ADEMUZ

Llogaret fortificat a la vora del Túria
Aquest poblat, situat a la part alta d'una lloma que domina el riu Túria, va ser habitat des del segle V fins al IV a. de C., quan va ser destruït per un gran incendi que en va suposar l'abandó definitiu. S'hi poden visitar les cases que conformaven el llogaret, on s'han pogut recuperar nombrosos materials de la vida quotidiana. El jaciment té, a més, un important aparell defensiu compost per una ampla muralla i una gran torre exterior, de les quals es conserven algunes restes.
No has de perdre l'oportunitat de degustar la deliciosa gastronomia d'Ademuz, conegut pels seus plats típics elaborats amb carn de porc i les delicioses farinetes. Situat al Mas del Olmo, a 14 quilòmetres d'Ademuz, pots trobar el Museu del Pa, on descobriràs la forma en què es feia el pa a la regió antigament.

/Costa Blanca

TORRE DE LA ILLETA. EL CAMPELLO

Una torre guaita
Als peus d'aquesta construcció defensiva que hui s'erigeix en La Illeta, construïda en el segle XVI com a torre de vigilància de la zona costanera, hi ha les restes d'un antic poblat ibèric dels segles IV a l'III a. de C, del qual es conserven dos temples, magatzems i habitatges que s'interpreten com un lloc d'intercanvi comercial. Al costat de la torre d'època moderna s'ha descobert una terrisseria per a la fabricació d'àmfores ibèriques, de la qual

s'han excavat diversos forns.
Aquest jaciment té al voltant de 5.000 anys d'antiguitat i restes de diferents cultures i civilitzacions. De l'Edat de Bronze es conserven dues grans cisternes excavades parcialment a la roca, enterraments i habitatges. Sobre les restes del poblat ibèric es va erigir una vila romana amb termes, zona residencial i uns viviers de peixos.

TOSSAL DE LA CALA, BENIDORM

Santuari ibèric i castellum romà
Al turó situat a l'extrem sud-oest de Benidorm s'erigeix un assentament romà sobre les restes d'un antic poblat ibèric. Hui dia a penes queda testimoniatge del santuari ibèric que va ocupar una vegada el lloc, però sí que s'hi pot visitar el castellum dels segles II i I a. de C., que formava part d'una cadena romana d'enclavaments militars costaners que controlaven el trànsit naval. Al jaciment hi ha panells informatius situats per tot el recorregut.
Descendint cap a la ciutat de Benidorm pots visitar les platges de Ponent i Finestrat o gaudir de la ciutat. Des del mirador conegut com "El balcó del Mediterrani" hi ha unes vistes privilegiades.

LUCENTUM. ALACANT

Ciutat iberoromana precursora d'Alacant
Lucentum és el nom pel qual es coneix la ciutat iberoromana que va precedir l'actual Alacant, situada a tan sols 3 quilòmetres del centre urbà, sobre el tossal de Manises. La ciutat romana s'assenta sobre restes iberes de les quals es conserven hui dia les termes i restes de muralla i torrasses datades entre el segle VI i II a. de C. Els objectes que s'hi han trobat en les diverses excavacions es troben al Museu Arqueològic d'Alacant.
No et pots perdre les celebracions de Moros i Cristians, la festa principal de la ciutat, que es du a terme en diverses zones i dates i en què destacada la desfilada que se celebra pel centre urbà cada 6 de desembre amb motiu del seu patró, Sant Nicolau.

L'ALCÚDIA. ELX

El bressol de la Dama d'Elx
Va ser en aquest jaciment on, en 1897, es va trobar una de les mostres més característiques de la cultura ibera: la famosa Dama d'Elx. El poblat va estar ocupat des del Neolític i en època ibera va constituir l'assentament original de la ciutat d'Ilico, que va ostentar la capitalitat del seu territori. Després va ser declarada colònia pels romans i, més tard, poblada pels àrabs. En la visita s'hi poden admirar les restes de muralla, termes occidentals i orientals, així com cases iberes i romanes, el fòrum, un aljub i fins i tot una basílica cristiana.
Continua coneixent més sobre la història d'Elx a través del seu palmerar, un paisatge cultural únic establert pels fundadors de la ciutat islàmica d'Elx fa un mil·lenni i que va ser declarat patrimoni de la humanitat l'any 2000.

EL PUIG. ALCOI

Poblat fortificat en altura
Aquest assentament és un bon exemple de poblat fortificat en altura d'època ibèrica, ocupat entre els segles VII i IV a. de C. A l'empara d'una topografia abrupta es va construir el poble que ocupava la pràctica totalitat del pujol i que va estar protegit per una torrassa excepcional, de la qual queden hui en dia algunes restes. Hui s'hi poden visitar els blocs de cases que formaven xicotets barris i els espais més oberts que servien per a desenvolupar els treballs quotidians com el processament de la llana.
A més de per les seues festes de Moros i Cristians, Alcoi destaca per la quantitat de llocs d'interès que s'hi poden visitar. Entre ells, les pintures rupestres de La Sarga, situades en uns abrics que van ser emprats com a santuari durant la prehistòria.

LA SERRETA. ALCOI

Poblat i santuari ibèric important
Té l'estructura típica d'una ciutat ibera dels segles V a II a. de C., però té, a més, a la part més elevada, un dels principals santuaris d'aquesta època al sud-est de la Península. Malgrat les escasses restes que s'hi conserven, el visitant es pot fer una idea de la importància que va tindre aquest lloc, que va mantindre la seua activitat fins i tot en època romana.
Alcoi, coneguda com "la ciutat dels ponts", va tindre una gran importància durant la revolució industrial, motiu pel qual té un ric patrimoni modernista que no et pots perdre.

CABEQÓ MARIOLA. ALFABARA

Poblat ibèric a l'abric d'una gran cova a la serra Mariola
El lloc va estar habitat entre els segles IX i I a. de C., va ser el principal assentament ibèric de la zona, a més de 1.000 metres d'altura, i va tindre una gran rellevància cultural. Per les troballes que s'hi han fet durant les excavacions, es pensa que el poblat va ser destruït finalment per un atac romà.
Als voltants del poblat hi ha la cova Bolumini, amb una entrada de 15 metres d'altura que forma un ampli abric de 30 metres de profunditat. En aquesta cova s'han trobat evidències de presència de l'ésser humà des del Neolític. S'hi pot accedir fàcilment seguint la senda dels Ibers. Durant el recorregut trobaràs panells informatius on s'explica la història de la cova i del poblat Cabeqó Mariola. Les vistes des de la part alta són impressionants.

POBLAT ALT DE BENIMAQUIA. DÈNIA

Les almasseres més antigues del Mediterrani occidental
Un poblat fortificat al cim de la punta de Benimaquia, a l'extrem nord-oest de Parc Natural del Montgó, que va ser habitat en el període de l'iber antic, cap al segle VI a. de C. El que més crida l'atenció d'aquest assentament és que s'hi s'han trobat les almasseres de vi més antigues del Mediterrani occidental. Al jaciment es pot veure l'espai dedicat a la producció de vi i el museu arqueològic de la ciutat, amb seu al castell de Dènia, acull la col·lecció de materials únics que testimonien l'activitat vitícola dels seus pobladors.
El castell és un dels atractius de la ciutat que no et pots perdre. L'edificació es va construir entre els segles X i XI d. de C., en època islàmica. Després de la reconquesta es va reconvertir en ciutadella i més endavant va servir com a fortalesa contra la pirateria al mar Mediterrani.

